

ACTIVITATEA N-ACETIL-B-D-GLUCOZAMINIDAZEI LA COPII CU GLOMERULONEFRITĂ PRIMARĂ

N-ACETIL-B-D-GLUCOZAMINIDAZE ACTIVITY IN CHILDREN WITH PRIMARY GLOMERULONEPHRITIS

Angela Ciuntu, V.Țurea, Valentina Rotaru, Svetlana Dumitraș, Maina Balanuța

Catedra Pediatrie Nr.2, USMF „N. Testemițanu”, Secția nefrologie IMSP ICȘDOSMșiC

Summary

Monitoring of activity of NAG- β in serum and urine in patients with primary glomerulonephritis is an criterion of different variants of glomerulonephritis diagnosis, and reflects the severity of the inflammatory process, topography of lesions as well as progressing of complications.

Obiective

Determinarea N-acetil- β -D-glucozaminidazei în serul sanguin și urină la copiii cu glomerulonefrită primară.

Material și metode

Studiul dat este axat pe un lot de 155 copii cu glomerulonefrită acută (GNA) și glomerulonefrită cronică (GNC), cu vârsta cuprinsă între 3-15 ani, în stadiul funcțional compensatoriu, fiind examinați la diferite etape clinico-evolutive ale maladiei. Grupul de control a constituit 20 copii practic sănătoși.

Rezultate

Studiul nivelului funcțional al NAG- β în serul sanguin atestă o majorare a activității enzimei date la toate grupurile de pacienți în perioada manifestărilor clinice și acutizării maladiei.

La pacienții cu GNA sindrom nefritic cu retenție a ureei s-au înregistrat valori maxime, ale activității NAG- β în serul sanguin ($5,3 \pm 0,25$ nmol/s.l. creatinină, $P < 0,001$) comparativ cu grupul martor ($2,8 \pm 0,17$ nmol/s.l.).

Activitatea NAG- β în serul sanguin a sporit de 1,6 ori la pacienții cu GNC formă nefrotică ($4,6 \pm 0,49$ nmol/s.l., $P < 0,001$) comparativ cu valorile martorului ($2,80 \pm 0,17$ nmol/s.l.). La pacienții cu GNC formă mixtă în perioada acutizării activitatea NAG- β în serul sanguin a sporit de 1,8 ori ($5,0 \pm 0,84$ nmol/s.l., $P < 0,01$), comparativ cu valorile martorului.

În perioada remisiunii, activitatea NAG- β în serul sanguin la pacienții cu GNA cât și GNC atestă o tendință de reducere a valorilor enzimemiei.

Rezultatele cercetărilor denotă o sporire a activității NAG- β în urină de 1,5 ori la pacienții cu GNA sindrom nefrotic în perioada manifestărilor clinice ($12,7 \pm 1,24$ nmol/s.g. creatinină, $P < 0,001$), în raport cu valorile martorului ($8,2 \pm 0,08$ nmol/s.g. creatinină). În perioada remisiunii activitatea NAG- β în urină s-a redus până la $9,4 \pm 0,97$ nmol/s.g. creatinină, ($P < 0,05$) în raport cu valorile martorului.

Modificările activității NAG- β în urină la pacienții cu GNC au fost mai exprimate. Cele mai pronunțate modificări ale activității NAG- β în urină în perioada acutizării sunt atestate la pacienții cu GNC formă mixtă, unde activitatea NAG- β a sporit de 3,5 ori ($28,8 \pm 1,92$ nmol/s.l. creatinină, $P < 0,001$), comparativ cu valorile martorului.

La pacienții cu GNC, forma nefrotică activitatea NAG- β în urină a sporit de 3 ori ($25,4 \pm 2,30$ nmol/s.g. creatinină, $P < 0,001$), comparativ cu valorile martorului ($8,2 \pm 0,08$ nmol/s.g. creatinină).

În perioada remisiunii nivelul funcțional al NAG- β în urină la pacienții cu GNC formă nefrotică continuă să rămână la valori sporite, depășind de 2,5-3 ori valorile de referință ale martorului, ceea ce indică la persistență procesului patologic în rinichi.

Concluzii

Monitorizarea activității NAG- β în serul sanguin și urină la pacienții cu GN primară reprezintă un criteriu de diagnostic al diferitor variante ale glomerulonefritei, reflectă intensitatea procesului inflamator, topografia leziunilor și prognozarea complicațiilor.